

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού: Λέβα 15
Εξωτερικού: 8
Εισόδα Εξέμνητος: 20
Εισόδα Εξέμνητος: 12
Αι συνδρομαί πληρώνονται εις διευθυντήν ταχυδρ. επιταγής και γραμμάτιας της βουλγ. τραπεζής δι' αποστολής επί συστάσει.
Τα γραφεία της «Οδησού» εν τῷ α. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆραν τῶν δώδεκα στήλων τμήματα ἑνὸς ἑκάστου.

Διὰ διαρκείας ἀφ' ἧς γίνονται ἰδιαιτέραι ἐκπτώσεις.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησού» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προέλευσεως καὶ ὅντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ἐπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ

Ὁ συνεργάτης τοῦ «Φιγαρώ» Whist δημοσιεύει ἐν αὐτῷ ἀρθρῷ περὶ τοῦ ἐσχάτου συντελεσθέντος συνοικείου τοῦ ἡγεμόνος ἡμῶν Φερδινάνδου ἐξοχίστου ἡμῶν τὰ ἑξῆς:

Ἡγεμονικὸν συνοικεῖσιον τό ἐπέγραψα: «Ἐν τούτοις οἱ μνηστευμένοι ἔχουσι τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁσονοῦπρ τοῦτο κληθήσεται ἰσως βασιλικὸν συνοικεῖσιον. Παρὰ τοῖς βουλγάροις, ἐνεσάρκωθη ἡ ἰδέα τοῦ ὁσονοῦπρ σχηματισμοῦ βασιλείου, καὶ πρὸς τοῦτο πλείοτερον ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἀστέρως βασιζόμενοι ἢ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν, ὁ δὲ ἡγεμὼν ὅστις ἐστὶν ἐτοιμὸς νὰ συνάψῃ καὶ δεύτερον συνοικεῖσιον πρὶν ἢ θέσῃ τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔχει ἐπὶ τοῦ σκεπῆ τινὰ φραγμὸν νὰ ὑπερπηρήσῃ. Ἀνάγκη ἔχει τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τοῦ Σουλτάνου, καὶ τῆς συγκαταθέσεως πασῶν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν βερολίνειον συνθήκην δυνάμεων. Αὐστρία, Ἰταλία καὶ Γερμανία ἰσως κλίνουσιν εἰς τοιαύτην λύσιν, ἀλλ' ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία οὐδένα λόγον περὶ αὐτοῦ ν' ἀκούσῃ στέργουσιν, ἐνῷ ἀπ' ἐτέρου ἡ Πύλη προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὁμίλων.

Ἀπὸ τινος χρόνου πολλὰ ἐλέχθησαν περὶ τοῦ νεαροῦ τῆς Βουλγαρίας ἡγεμόνος. Εἶναι τριάκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν ὑψηλὸς καὶ εὐμελὴς, γίνεται δὲ συχνότερον περὶ αὐτοῦ λόγος ἐν Εὐρώπῃ, διότι γνωρίζουσιν οἱ πάντες ὅτι αἱ τῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ ἡμεῖς ἀνεγδότης καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἀσχοῦνται ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν πρώτοις ἡ ἐπιρροή τῆς μητρὸς αὐτοῦ πριγκηπισσῆς Κλημεντίνης θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου σφευχθείσης τὴν 20 ἀπριλίου 1843 ἐν τῇ ἐπαύλει Σαίν-Κλοὺ τὸν πρίγκηπα Αἰθυστον Σαξοκοβούργου Γόθα. Ὁ πρίγκηψ ἐτελεύτησε τῷ 1880, ἀλλ' ἡ χήρα ζυμωθείσα μετὰ τοῦ αἵματος τῶν Κοβούργων τούτων, οἵτινες τόσον ἀγαπᾶσι τοὺς θρόνους καὶ ἐπιζητοῦσιν αὐτοὺς πανταχοῦ ἔσχε καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πόθων αὐτῆς. Σήμερον ἔχει διακλαδῶσαι ὁ οἶκος ἐν Ἀγγλίᾳ, Βελγίῳ, Πορτογαλίᾳ, ἀρχεται δ' εἰς ἕτερον κλάδον ἐκφυγόντων ἐν Ἰσοφίᾳ καὶ ὑπὸ τὰ εὐμενῆ τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ νεύματα. Ἐν Βιέννῃ καὶ Λονδίνῳ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐστὶ ὁ ἀγαπητὸς νεανίας ὃν πληροῦσι διὰ συμπαιγνῶν καὶ εἰς ὃν φιλοστόργως σπινθίσκωσιν οὐδὲν οὐδέποτε νὰ ἐκδιᾶσῃ ἵνα μὴ διακινδυνεύσῃ τὰ πάντα.

Ἐξ ἄλλου ἐκείνη, ἡ μέλλουσα ἡγεμονίς τῆς Βουλγαρίας ἔχει τὴν κλασικὴν ἀξίαν πασῶν τῶν νεαρῶν νομφῶν, δὲν ἔχει ἱστορίαν, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τῆς χθὲς μόλις παρεδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα. Δὲν εἶναι ὠραία καὶ πολλοὶ λέγουσιν ὅτι ὁμοιάζει τὴν μάμμην τῆς δούκισσας δὲ Βερρύ· ἀλλ' ἔχει ἄρρητον κομποπρέπειαν καὶ ἀπαραμύλλως ἐνδύεται.

Ἀρὰ γε θὰ διασκεδάσῃ πολὺ ἐν Σοφίᾳ; τοῦτο ἀποτελεῖ ἕτερον ζήτημα. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει θέλει εὖραι οἶκον διευθυνομένον παρὰ τοῦ αὐστηροτέρου τελετάρχου, οἶκον, ἐν ᾧ βασιλεύει ἡ ἀμείλικτος ἐθιμοτυπία. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἡγεμονικὸν γραφεῖον εἶναι τι θαυμάσιον διὰ τὴν πλουσίαν ἐπιπλοῦσιν τοῦ. Τὰς ἐσπέρας τὰ μεγάλα δώματα φωτοβολοῦσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ συνέρχονται οἱ ἐπιτεκτοὶ τῆς κοινωνίας καὶ ἀκροῶνται ὠραίων μουσικῶν τεμαχίων. Ἢ περισσὴ χάρις τῆς ἡγεμονίδος θὰ ἐπιρρώσῃ θεδαίως τὴν ζωηρότητα τῆς εἰκόνος.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΙΩΒΙΛΑΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Τὴν ἡμέραν τοῦ ἰωβιλαίου, καθ' ἣν ἐλειτούργησεν ὁ Πάπας ἐν τῷ Ἀγίῳ Πέτρῳ, ἀπὸ τῆς 5ης πρωτῆς ὥρας ἤρχισεν ἡ κίνησις τῶν ἐρ' ἀμάξης πορευομένων εἰς τὸν μέγαν ναὸν, ἂν καὶ ὁ Πάπας θὰ κατήρχετο μετὰ τὴν ὀγδόην ὥραν. Εἰσητήρια διενεμήθησαν πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν ναὸν 45 χιλιάδες, ἂν καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἐξεδρῶν θέσεις εἴνε δυσχίλια μόνον. Εἰδικὴ ἐξέδρα ὠρίσθη διὰ τοὺς ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους τῶν Κρατῶν ὡπως συγχαρῶσι τὸν Πάπαν, μετὰ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας, καὶ ἕτερα διὰ τὸ διπλωματικὸν εἶμα.

Αἱ ἰταλικάι ἀρχαὶ ἔλαβον τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς ἀτακτικότητος. Ἡ πλατεῖα τοῦ Ἀγίου Πέτρου κατελήρθη ὑπὸ τῆς διπλῆς σειρᾶς στρατοῦ. Χωροφύλακες τῆς κυβερνήσεως διεκανόνισον τὰ τῆς εἰσόδου εἰς τὰς τρεῖς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ μετ' αὐτοὺς χωροφύλακες τοῦ Πάπα. Εἰς τὰς ὀκτῶ καὶ τρία τέταρτα ἡγγέλη ἡ ἐν τῷ ναῷ ἐμφάνισις τοῦ Λέοντος ΙΓ', πάραντα δὲ οἱ κώδωνες καὶ τῶν τετρακόσιων ἐκκλησιῶν τῆς Ρώμης ἀντή-

χοῦντες καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ποντίφικου χωρεῖ μετὰ πομπῆς καὶ πολυτελείας ἐκθαμβούσης. Ὁ Πάπας σταματᾷ πρὸ τοῦ Ἀγίου Πέτρου ἵνα δώσῃ τὴν ἀποστολικὴν εὐλογίαν ἢ φωνὴ τοῦ ἀκούεται ἂν καὶ ἀσθενὴς μέχρι βᾶθους τοῦ ναοῦ, ἔνεκα τῆς ἄκρας ἐλικοκρατοῦσης σιωπῆς, μέθ' ἣν ἀμέσως ἐξεργάγη ὑπὸ τοῦς δόλους τοῦ ναοῦ βροντόφωνος ἀπὸ ἀκροῦ ζητωκραυγῇ ὑπὲρ τοῦ Λέοντος, ἐνῷ ἐκινῶντο τὰ μανδύλια καὶ ἀνυψοῦντο οἱ πῖλοι. Ὁ Πάπας ἦτο κατάχρως ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἀλλ' ἡδυνήθη νὰ ἱεουργήσῃ ἀνευ προφανοῦς κοπώσεως, βοηθούμενος μόνον ὑπὸ τινος θεράποντος διὰ νὰ γονατίσῃ ἢ ἐγερθῇ. Ἡ ἀκολουθία ἐτελείωσεν εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ ἡμίσειαν. Μεθ' οὗ ὁ Πάπας μετὰ τῆς αὐτῆς πομπῆς ἐπέστρεψεν εἰς τὰ δαμάτια τοῦ ἑκ τῶν 235 Παπῶν μόνον δεκατέσσαρες ἡξιώθησαν νὰ ἐορτάσωσι τὸ ἐπισκοπικὸν ἰωβιλαῖον τῶν.

Τὴν ἐσπέραν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1870 ὁ Ἅγιος Πέτρος ἐφωταγωγῆθη ὡς καὶ οἱ ναοὶ τῆς Ρώμης καὶ τινες ἰδωτικά οἰκίαι. Ἡ τάξις δὲν διαταράχθη μόνον ἀσημαντὰ τινὰ ἐπεισόδια συνέβησαν, ἔνεκα τῶν Βέλγων προσκυνητῶν, οἵτινες εἶχον ἀναρτήσῃ εἰς τὰ παράθυρα περιφώτους ἐπιγραφάς: «Ζήτω ὁ Λέων ΙΓ'». τοῦτου προήλθε μικρά τι ἀντιληπτικὴ διαδήλωσις, καὶ διεσταυρώθησαν εἰς τὸν αέρα αἱ κραυγαί: «Ζήτω ὁ βασιλεὺς Πάπας καὶ «Κάτω ὁ Πάπας!» Ἡ ἀστυνομία ἐπεμβάσα ἀποκατέστησε τὴν τάξιν.

Ὁ Φεβρουάριος μὴν ὑπῆρξε αἰσιος διὰ τὸν Πάπαν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἰωβιλαίου τοῦ ἐφώτασεν ὁ Πάπας τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν παπικὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ, ἐκλεχθεὶς τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1878.

Οἱ ἰταλοὶ φαρμασῶνοι, ἀντιδρῶντες κατὰ τῶν παπικῶν ἐορτῶν, παρέθηκαν συμπόσιον εἰς τὸν μέγαν διδάσκαλον τῆς τευτονικῆς στοᾶς. Παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ περὶ τοῦ 300. ἐν εἰς 30 βουλευταὶ καὶ 10 γερουσιασταί. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν στοᾶν ὑπουργοὶ καὶ γενικοὶ γραμματεῖς, ὡς καὶ ὁ Κρίστιαν, ἐδικαιολογήθησαν ὡς ἀπουσιάζοντες. Ὁ μέγας διδάσκαλος ἐξεργάσθη λόγον, πλήρως πρόγραμμα δημοκρατικῆς κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ Σικάγον καὶ ἡ Ἑλλὰς — Ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής. Τὸ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μένει πάντῃ ἀναίσθητος εἰς τὰς ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν ἐμπορῶν καὶ κατασκευαστῶν τεχνουργημάτων καταβαλλομένης προσπάθειας πρὸς ἐκθεσιν ἀντικειμένων προϊόντων τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς φύσεως ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν προσεχῇ ἐν Σικάγῳ παγκόσμιον εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβὲς καὶ κακόβουλος διάδοσις. Κατέστη ἀναντίρρητον ὅσα καὶ πρόδηλον, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἦς πρόεδρος τυγχάνει εἰς ἓκ τῶν πρωτοτυποτέρων σκαπανέων ἐν τῇ καθόλου μεταρριθμίσει ὁ κ. Τρικούπης, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγοῦμης τῶν αὐτῶν τάσεων ἐμφοροῦμενος πάντα λίθον κινεῖ ὅπως ἀξιοπρεπέστερον ἀντιπροσωπεύῃ ἡ Ἑλλὰς ἐν Σικάγῳ προσερχομένης τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐπικουρίαν ἐφόσον ὀλίκως καὶ ἡθικῶς δύνανται εἰς τὴν πλειστα ἀγαθὰ προσπορισθσομένην ταύτην ἐκθεσιν. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκθεμάτων δίκαιον νὰ ἐξάρωμεν τὰ ἄριστα προϊόντα τῆς Οἰνοποιτικῆς ἐν Ἀχαΐᾳ ἐταιρείας ἧτις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίαις ἐκθεσιν καίτοι σιωπηλῶς ἐπὶ δεκατίαν εἰργάζετο ἐτοχεν τεσσάρων βραβείων ὧν τὸ μικρότερον ὑπερῆχε κατὰ τεσσάρους βαθμοὺς τῶν ἐπίσης βραβευθέντων αἰγῶν καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν Σόλωνος ὅστις ἐκμεταλλεῖται ἰσως καὶ οὐχὶ ἀδίκως τὸ τεκμήριον τοῦτο τῆς βραβεύσεως ἐσάλπισε ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς ὑψηλῆς τὴν βιομηχανίαν τοῦ. Ἡ ἐταιρεία ἐν τούτοις τῆς «Μαυροδάφνης» ἔχουσα πεποιθῆσιν ἐπὶ τὴν ἀδολογὴν παρασκευὴν τῶν οἰνοποιτικῶν τῆς ποτῶν προετοιμάζει πλουσίαν συλλογὴν ὕνων ποιτικῶν χρωμάτων καὶ γεύσεων, Καμπανίτην ἀμιλλώμενον πρὸς τὸν εὐρωπαϊκόν, Κοινὰ καθαρῶς ἑλληνικῆς κατασκευῆς ἐγγυημένης προελεύσεως ἐπὶ ἀδρῇ δὲ στοιχήματι ἐπὶ ἐναντία ἀποδείξει καὶ πενταστῇ Μαυροδάφνην ἐπιδόρπιον καὶ ἱματικόν! Πάντες ἀδικρίτως κομματικῆς ἀποχρώσεως ἐπεκρότησαν τὸ φιλοπόρολον διάδημα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς προτροπὰς τῆς δραστηρίου ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων ἐπιτροπῆς ἧτις μακρὰν προσωπικῶν συμπαιγνῶν πρὸς ρεκλαμαδόρους τελεσφορεῖ ἐν προτροπαῖς καὶ παρακλήσεσι.

Εν Βάρνη τη 19 Φεβρουαρίου 1893

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Γ.

ΟΔΗΣΣΟΣ ΚΑΙ ΣΦΟΜΠΟΔΑ.

Εἴμεθα ἡναγκασμένοι νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν συνέχειαν τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως ἣν ἔσχεν ὁ Ἑλληνισμὸς πρὸς ἀφύπνισιν τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν βουλγαρῶν φρονήματος ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῶν φράσεων τοῦ κ. Α: «δὲν εἴμεθα σωβινιστὰι οὐδὲ φανατικοὶ ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν εἰς τοὺς ἄλλους νὰ ἀγαπῶσι τὰ ἑαυτῶν καὶ νὰ ὑπεραμύνωνται τῶν ἐθνικῶν τῶν συμφερόντων!»

Τὶ ἄρα γε ἐννοεῖ ὁ κ. Α. διὰ τῆς λέξεως σωβινιστῆς καὶ τῆς μετ' αὐτὴν φανατικός; Μὴ καὶ τὰς λέξεις ταύτας ἔσπειρεν ἐν τῇ ἐξάφει τοῦ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐν τῇ διατριβῇ του, κενὰς ἐννοίας καὶ σημασίας; Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἀγόμεθα κατὰ λογικὴν συνάρτησιν ἰδεῶν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὑπαγορευομένην, ἥτις δὲν δύναται ἢ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὸν ἀπαράβατον κανόνα τῆς λογικῆς, καὶ ὃν «πᾶν τὸ πραγματικὸς ἀληθές, εἶναι φυσικὸς καὶ λογικὸς ἀληθές.» Τῷ κ. Α. ὅμως φαίνεται τὰς σκέψεις ὑπεργόρυσεν τὸ ἀντίθετον τοῦ κανόνος καὶ ὃν «πᾶν τὸ λογικὸς ἀληθές ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ καὶ πραγματικὸς ἀληθές! Εξηγοῦμεθα. Ὁ κ. Α. λέγει ὅτι δὲν εἶναι οὔτε σωβινιστῆς ἀλλ' οὔτε καὶ φανατικός! Ἀλλὰ τί ὑπολαμβάνεται ἐν τισι φράσεσιν αὐτοῦ, ὅπερ ἐν ἄλλαις μονογούρῃ φωνῇ νὰ φέρεται! . . . Διότι τί ὑποκρύπτουσιν αἱ φράσεις, αἱ συντάκται τῆς „Οδησσοῦ» πωλοῦν ἐξουπνάδας . . . ἐθαγκάσαμεν πολὺ δηκτικὸν τέρους αὐτῶν . . . ἔεργον ὃν φοβερός πρᾶσινας σαύρας!!! ἢ παλληκαράδικη φυλλάδα!! παντὶ φανατικῷ Γραικῷ . . . Γραικύλους τινάς . . . οἱ Ἕλληνες νὰ ἰδῶσι τὰ μοῦτρα των . . . ἐθρασύνη καὶ δεκνύει τὴν πυγμὴν ἢ τὸ γιομπροῦκί του ὡς λέγει . . . νὰ μᾶς καταστρέψῃ μετὰ τὸν Ἑλλητικὸν στόλον καὶ μᾶς σταύρῃ εἰς τὸν Ἄδην μετὰ πατριρχικὰ ἀναθέματα . . . ἀπ' ἀνθρώπων ἐνέργειαν Ἑλληγ. κλήρου καὶ Ἑλληγ. συλλόγων κοχλιδίων ὅπερ δὲν εἶναι γὰρ τὸ στόμα τους . . . ἢ δόξα των ἀ-

πογόνων τοῦ Σωκράτους . . . ὁ ἄλλοτε καλῶς ἐνδεδυμένος (Ἕλληγ) σήμερον εἶναι ξυπόλητος . . . κατὰσκευὴς κλίμακος οἱ ἦς θὰ κωρύευσαι (οἱ Ἕλληνες) τὴν Σελλήνην!!!! Μὴ πάντα ταῦτα καὶ ἔτι πλείονα ἅτινα τὸ στεγνὸν τοῦ χώρου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀπαριθμήσωμεν, δὲν ἔξουσι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους σωβινισμοῦ; Μὴ αἱ ἐκφράσεις αὗται ἀναγινωσκόμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ μᾶλλον ἀδαοῦς τοῦ πολιτισμοῦ δὲν προσέξουσιν τὴν ἐντύπωσιν ἐκείνην ἣν αἰσθάνεται ὁ ἀναγινώσκων ἰδιόρρυθμὸν τι καὶ πρωτότυπον φυλλάδιον πλήρες ἀντιφάσεων καὶ διηγετικῶς πολέμου ἐννοιῶν καὶ σκέψεων; Μὴ ἕκαστος τῶν φρονίμων βουλγαρῶν συμπολιτῶν μᾶς ἀναγκάζομενος νὰ παραδέχεται τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Α. παριστανόμενον «κοῦκον γὰρ ὁ δὲν» δὲν ἀναφωνεῖ κατ' ἑαυτὸν: Αὐτὸ εἶναι πολιτισμός; Αὐτὸ σημαίνουν αἱ λέξεις σωβινισμός καὶ φανατισμός; Τοῦτο θὰ εἴπῃ δημοσιογραφικὸν καθήκον, τοῦτο προορισμός καὶ ἀποστολὴ τῆς δημοσιογραφίας; . . .

Δὲν πρέπει κ. Α. νὰ κρίνῃ τις λαὸν τινα κατ' ἐπιφάνειαν, διότι περιπίπτει κατ' ἀνάγκην εἰς ἄτοπον, ἢ δὲ κρίνῃ ὡς προὶόν στιγμιαίας ὀργῆς ἢ φυλετικοῦ πάθους ἀπορρέοντος ἐκ φανατισμοῦ ἢ σωβινισμοῦ, αἰετοῦ θὰ εἶναι μεροληπτικὴ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ψευδής. Γνωρίζετε κ. Α. τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους περὶ οὗ περιφροντικῶς ὀμιλεῖτε, καὶ τὴν ὑπὸ πάντων τῶν συγχρόνων ὁμολογουμένην ἐπίδρασιν ἣν τὸ ἔθνος τοῦτο ἐξήσκησεν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς Ανατολῆς, ὡς διὰ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν τὴν ἀναζωογόνησιν καὶ ἀναγεννητικὴν δύναμιν ἣν ἔσχεν ἐπὶ τῶν νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν τεχνῶν, ὡς διὰ τῶν γραμμάτων ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆραιας Εὐρώπης; Ἀλλὰ ἐλλείπει χρόνου καὶ χώρου περὶ τούτων προσεχῶς.

Σ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ—Επὶ τῇ ἐπετείᾳ τῶν γενεθλίων τοῦ ἡγεμόνος ἡ πόλις ἅπασα λαμπρῶς ἐσημαιοστολίσθη. Δοξολογία ἐψάλη ἐν τῇ μητροπόλει, μετ' ἣν ἱεροτελεστία ἐν τῇ πλατείᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ

παρέλασις τοῦ στρατοῦ ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγεμόνος. Μεγάλῃ ζωηρότητι ἐπεκράτει κατ' ἅπασαν τὴν πόλιν ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας, τὴν δὲ ἐσπέραν θαυμάσιαι φωταφῖαι, λαμπαδοδρομίαι, πυροτεχνήματα, δημόσιοι χοροὶ, καὶ πολλαῖριθμοὶ διαδηλώσεις πατριωτικαὶ καὶ δυναστικαὶ ἐγένοντο.

Η ΝΟΒΙΝΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.—Ἡ «Νοβινὴ» ὀργάνον τῆς Εὐαγγελίας ἐν Κων/πόλει, διὰ μακρῶν ἐν κυρίᾳ ἁρθρῶν πραγματεύεται περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως τῆς Εκκλησίας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ προτεινομένων μεταρρυθμίσεων.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.—Τὴν Κυριακὴν τῆς ὁρθοδοξίας ἡ Α. Μ. ὁ Εὐαρχος ἐν τῇ ἐν Θαναρίῳ βουλγαρικῇ ναφ' ἐχειροτόνησεν εἰς ἱερομόναχον, τὸν Μεθόδιον Στέρεφ, καθηγητὴν τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς.

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.—Επὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βουλγαρίας χθὲς ἐν τῇ βουλγαρικῇ μητροπολιτικῇ ναφ' ἐψάλη μετὰ κατανύξεως καὶ ἐν μέσῳ ἀλείου πλήθους ἡ ἱερὰ λειτουργία πρωτοστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Βαρνο-Πρεσλάνας Σιμεὼν μετ' ἣν ἐψάλη δοξολογία τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐπεσφράγισεν ὁ πολυχρονισμὸς τῆς Α. Β. Υ. ἐξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ εἰς τὴν μικρὰν ἐκεῖ πλατεῖαν ἐγένετο παρέλασις, τῶν μουσικῶν δὲ παιανίζουσάν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον οἱ στρατιῶται ἐξητῶκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ τελετή. Τὸ ἐσπέρας ἱκανὰ μέρη τῆς πόλεως ἐρωταγωγήθησαν.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΡΡΑΒΟΣΙ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.—Εκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν κατὰ τὴν ἐν Σβαρτσάου διαμονὴν τοῦ ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκδηλώσεως ἐνθουσιασμοῦ καὶ συμπαθειῶν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως. Διωργάνωσαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ διαδηλώσεις καὶ λαμπαδοδρομίας, κατὰ δὲ τὴν παρέλασιν ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τινος ἐξώστου καὶ ἐχαιρετησαν τὸ πλῆθος ὁ ἡγεμὼν, ἡ πριγκίπισσα Μαρία καὶ ὁ λη ἡ οἰκογένεια τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.—Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ ἀρμόδιον ἱπουργεῖον διώρισε μέλος τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖο τὸν συμπαθεῖ καὶ εὐελπιν νέον, ἀρχαῖον δὲ ἡμῶν συμαθητὴν, καλὸν φίλον καὶ συμπολίτην Ζαφείριον Φ. Ζαφειρόπουλον, τέως τοιοῦτον ἐν Λόφτσφ. Συγχαίροντες αὐτῷ ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει εὐδοκίμησιν.

Ἡ ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ—Ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου, ἀρχό-

μεθα τῆς δημοσιεύσεως τερπνοῦ διὰ τὰς ἀναγνώστριάς τῆς «Οδησσοῦ» κεφαλαίου περὶ τῆς ὡραιότητος τῶν ὀφθαλμῶν, ἔργον τοῦ ἐκ Στενιμάχου τακτικοῦ ἡμῶν συνεργάτου

ΟΛΙΓΟΝ ΠΩΣ

Ἡ Ἀθηναϊκὴ «Εφημερίς» γράφει ὅτι ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ Χ. Α. ποστολίδου ἤρξατο ἐξηγοῦμενος. Ἡ νεωτέρα ἐκδοσις περὶ τυχαίου θανάτου εἶναι πιστευτή, τὰ δὲ διαδοθέντα περὶ ζημιῶν τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ περὶ ἐπιστολῶν ἃς δέθεν ἀφῆκε, ὡς καὶ τὸ ὅτι ἐγένοντο αὐτῷ παρατηρήσεις εἶναι μυθεύματα, καθόσον ὁ Αποστολίδης οἰκονομικῶς ὦν ἀνεξάρτητος ἠδύνατο νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν ὃ ἡ Τράπεζα ἐζημιώθη, εἰς δὲ τὰς γενομένας αὐτῷ παρατηρήσεις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἀνταποκριθῇ διὰ τῆς παρητήσεως. Ἐπομένως πᾶς λόγος περὶ αὐτοκτονίας αἱρεται. Τὰ λεχθέντα ὅτι πρὶν ἢ εὐρεθῇ νεκρὸς ἠσπίσθη τὰ τέχνα του εἶναι μῦθος, πρὸς δὲ τὸν πενθερὸν του καὶ τινα συγγενῇ του ἔγραψε δύο ἐπιστολάς προκινούσας ἀπάντησιν, αἰτινὰς ἀποφραγισθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν διὰ τὴν γαλήνην μετ' ἣς εἶναι γεγραμμέναι. Ὁ Αποστολίδης συνηθέσεται ἀκούων κροτον τὰς νύκτας ἡγεῖσθαι καὶ μετὰ τοῦ πολυχρότου ἐξετέλει εἶδος περιπολίας, τοιοῦτος δὲ τις κρότος ἠγάγκασεν αὐτὸν νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ταράτσας ὅθεν ἠδύνατο νὰ ἰδῇ εἰς τὴν αὐλὴν ὅπου ἦν τὸ ταμῖον.

Τὰ παιστήρια τοῦ τυχαίου θανάτου εἶναι σπουδαίοντα. Ὁ Αποστολίδης ἂν εἶχε σκοπὸν ν' αὐτοκτονήσῃ βεβαίως δὲν ὀ' ἀπῆρχετο ἐνδύμενος καὶ προφυλασσόμενος ἐκ τοῦ φόβου, οὐδὲ θὰ ἐλάμβανε μετ' ἑαυτοῦ τὸ κηρίον, πυρεῖα καὶ κούτιον πλήρες φυσικῶν. Τῷ ἦρκει μία σφαῖρα, τὸ δὲ πολυχρότον εἶχεν ἀκόμη ἐτέρας πέντε. Ὁ Αποστολίδης μετὰ πάσας τὰς ληφθείσας προφυλάξεις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ταράτσαν κρατῶν ὑψωμένον τὸ περιστροφὸν μετὰ τὴν τὴν σφύραν. Ὅτε ἐρθασεν εἰς τὴν ταράτσαν ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πεζουλίου τὸ κούτιον μετὰ τὰ φυσίγγια, καὶ τὸ κηρίον, εἴτα κρατῶν πάντοτε τὸ ρεβολβερ εἰς τὴν χεῖρα ἐκυψε πρὸς τὴν αὐλὴν ἵνα ἰδῇ. Ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος ὅμως τοῦ δώματος εὗρίσκατο ὅπῃ τις καπινοδόχου ἐντός

(46) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (46)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

Εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦτο ἔφερον αἰωρημένη κλίμαξ εἴκοσι σχεδὸν βαθμίδων ὅψους δύο περίπου μέτρων.

Τὸ ὑπόγειον ἐρωτίζετο ἐκ τοῦ βάθους ἀμυδρῶς, ἡ χρησιμότης δὲ αὐτοῦ εἶναι καταληπτὴ καθόσον ἐκεῖ ὑπὸ τὴν δὴθεν ἄγνοιαν τῆς γραιίας ἐτελοῦντο

στυγερά ἐγκλήματα ὑπὸ τῶν συντρόφων τῆς εἰς τὰ ὅποια εἶχε πάντοτε τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ὁ Φοβερός ἀφοῦ ἐκάθισεν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς γραιίας ὑποδεχθὲν ἐδώλιον ἤρξατο ὡς ἐξῆς:

— Θὰ ἀπορῆτε, βεβαίως κυρά, περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς μου. Κατάγομαι ἐξ Ἀσίας καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν γνώσεων ξένων τόπων μετὰ ὠδήγησε μακρὰν τῆς πατρίδος μου Εἰς τὰ μέρη σας θὰ ἐπεθύμουν νὰ μένω διαρκῶς καὶ νὰ μετέρχωμαι τὸ πατρικὸν μου ἐπάγγελμα . . . Εἶμαι ζαχαροποιός . . .

— Ζαχαροποιός . . .

— Μάλιστα . . . μάλιστα Ζαχαροποιός . . . ναι! Ἐμαθον ὅτι εἰς τὰ πλούσια ἐδῶ μέρη σας περνα τὸ ἐπάγγελμα μου, καὶ . . . ἤθελον . . .

— Τί; τί θέλετε; . . . εἶπεν ἡ γραιία περίφροντις!

— Ἦθελον νὰ εὕρω ἄνθρωπον εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐμπιστευθῶ κατὰ . . . τὸ ὅποιον . . . Καὶ ἔστρεψε τὰ βλέμματα τεχνήντως ὥσει τὸν ἡκούε τις.

— Μὴ φοβεῖσθε, προσέθηκεν ἡ γραιία, μὴ φοβεῖσθε, δὲν ὑπάρχει ἐδῶ κανεὶς. Ἀλλὰ εἴπετε, παρακαλῶ, τί εἶδους ἄνθρωπον.

— Νά! εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐμπιστευθῶ καὶ μίαν ἰδιαιτέραν τέχνην τὴν ὁποίαν μεταχειρίζομαι καὶ ἡ ὁποία ἀν' ἐπιτυχίᾳ θὰ πλουτίσῃ ἀμφοτέρους.

— Θὰ πλουτίσῃ; εἶπεν ἡ γραιία στρίγλα ἡς ἀνέλαμψαν οἱ ὀφθαλμοί

— Μάλιστα . . . μάλιστα . . . θὰ πλουτίσῃ.

— Καὶ τί τέχνην εἶναι αὕτη.

— Ὡ! δὲ πολὺ προχωρεῖτε κυρία,

πρῶτον πρέπει νὰ εὐρώμεν τὸν συνεταῖρον!

— Καὶ δὲν δύναμαι τάχα ἐγὼ νὰ σῶς βοηθήσω;

— Ἰσα! ἰσα! διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς ὑμᾶς . . . Ἐν πρώτοις ἀπαιτεῖται ἄκρα ἐχεμύθεια.

— Ὅσα γ' αὐτό, ξέρουν τὴν γρηὴν Λουδοβίκα καὶ ἡ πέτρας ἀκόμη. Ἡ ψυχὴ βγαίνει ἀλλὰ λόγος ὄχι! Ἀλλως τὴν αὐτὴν βλάπτει καὶ τὸ συμφέρον μου καὶ μετὰ ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν καταστροφὴν.

— Εἴμεθα λοιπὸν σύμφωνοι. δύο καὶ ἐν.

— Συμφωνῶτε! Καὶ ἀπὸ πότε ἀρχίζει ὁ συνεταρισμός.

— Εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου θύματος τὸ ὅποιον θὰ σᾶς φέρω.

— Ἐχει καλῶς.

της οποίας έδωθήσθαι άποστέλλω ή χείρ του ήτις έφερε τὸ όπλον κατ' εὐθείαν γραμμὴν μετὰ της κεφαλῆς του ἐκ της συστολῆς δὲ ήτις φυσικῶς ἐγένετο εἴτα ἐξεπυρσοκρότησε τὸ όπλον καί ή σφαῖρα εὗρεν αὐτόν εἰς τὴν κεφαλὴν. Εἶτερον ἐνδεικτικὸν τῶν ἀνωτέρω ἰσχυρισμῶν εἶναι ὅτι τὸ πιστόλιον δὲν ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ κρανίου ὅπως πρῶτουσιν οἱ αὐτοκτονούντες, ἀλλ' ἐξεπυρσοκρότησεν ἐξ ἀποστάσεως διὸ καί δὲν διέθλασεν ή σφαῖρα τὸ κρανίον, ἀλλὰ εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτοῦ σχηματίζουσα μικρὰν ὀπήν. Η χείρ τοῦ φονευθέντος κατέπεσε τότε ἐντὸς της κάπνισθου καὶ διαφυγόν τὸ ρεθύλινον της νεκρώσεως χειρὸς του κατέπεσεν ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὗρον οἱ πρῶτοι ἀναλθόντες τὸν δυστοχὴν Ἀποστολίδην. Πάντα ταῦτα τὰ περιστατικά δὲ λαμβανόμενα ὑπ' ὄψαι, καὶ σχετιζόμενα πρὸς τὸν θεικὸν καὶ τετράγωνον χαρακτήρα τοῦ Ἀποστολίδου πείθουσιν ὅτι μᾶλλον βᾶσιμος, μᾶλλον βεβαία εἶναι ή ἐκδοσις τοῦ τυχαίου ὅλως θανάτου του ή ή αὐτοκτονία ὡς κατ' ἀρχὰς ἐπιστεῦθη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— Ο ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν της Αὐστρίας διέταξε νὰ ἐξωσθῇ ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς της «Εφημερίδος» της Φραγκφούρτης ὡς δημοσιεύσας τὴν εἰδησιν περὶ τῶν σκανδαλωδῶν σχέσεων τοῦ Μιλάνου μετὰ της αἰδοῦς Σούβρας, ήτις ἀπήτησε παρὰ τοῦ Μιλάνου τὴν ἀπόδοσιν σημαντικοῦ ποσοῦ χρημάτων, τὰ ὅποια τοῦ εἶχεν δανείσει. Ο ἀνταποκριτὴς οὗτος ἐδημοσίευσεν μὲν ἐξηγήσεις περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων ἐντιμολογικῶν φύλλων, ἀλλ' αὗται ἐκρίθησαν ὡς ψευδεῖς καὶ ἐκθέτουσαι τὴν ὑπόληψιν ἐπισήμου διπλωμάτου ἐν Βελιγραδίῳ. Διότι, κατὰ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἀνταποκριτοῦ, τὴν σκανδαλωδὴν εἰδησιν ἔμαθεν ὡς θεικὴν ἐν τῇ Γαλλικῇ Πρεσβείᾳ.

— Εἰς τὸν χορὸν ὅστις πρὸ τινος ἐδόθη ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἀνακτόρῳ της Πετροπόλεως λέγεται ὅτι συνέβη τὸ ἐξῆς.

Επειδὴ ὁ τελετάρχης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ἐτοποθέτησε τὸν πρέσβυν της Ἀγγλίας εἰς τὸ

ἀκρον της τροπέζης, ἐνῶ εἰς τὸν παρεπιδημούντα Ἐμίρην της Βουχάρας ἀπενερήθη θέσις τιμηκὴ, ὁ Ἀγγλος πρέσβυς ἠονήθη νὰ καθήσῃ εἰς τὴν τροπέζαν, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἦτο συνειθισμένος νὰ ὑποχωρῇ πρὸ ἐνὸς ὑποτελοῦς της Ρωσσίας· ἀφοῦ δὲ ζωηρῶς ἐπὶ λονεῖκσε πρὸς τὸν τελετάρχην ἀνεχώρησεν.

Ο Τσάρος μαθὼν τὰ διατρέξαντα εἶπεν: «Ο πρέσβυς της Ἀγγλίας λησμονεῖ ὅτι ὁ Ἐμῖρης της Βουχάρας εἶνε ξένος μου καὶ ὅτι συνειθίζω νὰ περιποιῶμαι τοὺς ὑποτελεῖς μου καλλίτερον παρ' ὅσον ή Ἀγγλία περιποιεῖται τοὺς ἱδικούς της».

— Τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ποσὸν ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων ἀνῆλθεν εἰς φράγκα ἐν ὅλῳ 42, 640. 50 ἐκτὸς 90 ὁμολογιῶν τοῦ Πατριωτικοῦ δανείου.

Εν Βουκουρεστίῳ ή εὐγενὴς Κυρία Χαριτῶν τὸ γένος Σκληθανιώτου, ἐξ Ἰωαννίνων δὲ καταγομένη, προσήνεγκεν εἰς τὴν αὐτόθι ἐπιτροπὴν 5,000 φράγκων ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν αἱ εἰσπράξεις μέχρι της 12 Φεβρουαρίου 1863 ἀνῆλθον εἰς

Φ. χ. 49, 792. 80, Δρ. 352 529. 95 Mr James Anderson

(Private) 50.-
Σ, Βιτιούρης δι' εἰς-
φορὰς ἐν Τεργέστη 22, 000.-
Εἰσφορὰ ἐν Σμύρῃ 675.-

Ολικ. ἀθροισ. 72, 467. 80 352, 579. 95
Εν Αθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1893.

— Πρὸς τινων ἡμερῶν ἐξεδόθη ἐν Πετροπόλει ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ καταστήματος τοῦ Στσεπάνσκιφ ὁ πρῶτος τόμος τοῦ περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Τσεζάρεβιτς καὶ τοῦ βασιλοπαίδος Γεωργίου συγγράμματος, Συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τοῦτου εἶνε ὁ πρίγκιψ Εσπερος Οὐχτόμσκιφ πρὸς τοῦτο παρακολούθησας τὸν Τσεζάρεβιτς. Τὸ ὅλον σύγγραμμα θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 4 τόμων, ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους. Εἰς τὸ τρίτον θὰ περιέχεται ή «ἐν ὅλῃ τῇ ἀληθείᾳ λεπτομερεία» κατὰ τὸν ἐκδότην, περιγραφή τοῦ ἐν Ἰαπωνίᾳ δράματος, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ πρίγκιπος Οὐχτόμσκιφ τοσοῦτο διεστρεβλώθη ἐν τῇ ἐκθέσει του τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ «Επισήμῳ ἀγγελιαρχῶν», ὥστε προυκάλεσε μετὰ τινὰς μῆνας νέαν ἐκθεσιν ἀ

ναίρουσαν τὴν πρώτην καὶ ἀποδίδουσιν τὸ δίκαιον τῷ πρίγκιπι Γεωργίῳ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο θὰ κοσμηθῇ καὶ ὑπὸ εἰκόνων τοῦ συνοδεύσαντος τὸν Τσεζάρεβιτς ζωγράφου Καραζίν, αἵτινες χαρκτηρίζονται ὡς ἐκτακτοὶ, καὶ θὰ τιμᾶται 20 ρουβλίων.

— Η χήρα Βαρβάρα Καραβίνα, ἡ δελρὴ τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου της Ρωσσίας Δοστογιέφσκι, τοῦ περηνμισμένου συγγραφέως τοῦ «Εγκλήματος καὶ τιμωρίας» εὐρέθη νεκρὰ ἐντὶ οἰκίας της. Κατ' ἀρχὰς ὁ θάνατος της ἐνομήσθη ὡς προελθὼν ἐκ τυχαίου συμβάντος, ἀλλὰ μετὰ τὰς γενομένας ἀνακρίσεις ἀπεδείχθη ὅτι ή γραῖα χήρα ἐδολορονήθη ὑπὸ τοῦ θυρωροῦντος Ἀρχίπωρ καὶ τινος ἄλλου ἐργατικοῦ. Οὗτοι συλληφθέντες, ὁμολόγησαν ὅτι ἀφοῦ ἐστραγγάλισαν τὸ θῦμά των, τὴν ἐξήπλωσαν ἐπὶ της κλίνης, ἔχυσαν ἐπ' αὐτῆς πετρέλαιον, ἔθηκαν πῦρ εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐφυγον ἀρένπαρὰ τὸ πῦμα τὴν λυχνίαν συντετριμμένην, διὰ νὰ πιστευθῇ ὅτι ἐκὰν ἐνῶ ἐκοιμάτο ἐκ της πώσεως αὐτῆς. Επὶ τοῦ Ἀρχίπωρ εὐρέθησαν ὀκτακισχίλια ρουβλία, κλαπέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκίας της χήρας.

Εξακολουθεῖ ή δεινὴ ἐν Σύμῃ κατάστασις. Αἱ βιοπραγίαι τῶν Τούρκων στρατιωτῶν ἐφθασαν εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Διακόσιοι στρατιῶται εἰσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας, διαρπάζουσι τὰ ἐν αὐταῖς ὑπάρχοντα ἀπειλοῦσιν ἀτιμώσεις, δέρουν τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τοὺς οὐδένα ἐπιτρέπουν ν' ἀνανεωθῇ εἰς καμμίαν ἀρχήν. Ἀληθὴς τρομακτικὰ βασιλεύει ἐκεῖ εἰς τὴν μικρὰν νῆσον. Οἱ κάτοικοι ἤρξαντο ἤδη νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν νῆσον ἀποχωριζόμενοι μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν τοὺς οἰκείους καὶ φίλους.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν οὐδεὶς σεισμὸς ἐγένετο ἐν Ζακύνθῳ. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι οἵτινες ἔτρεμον εἰς πᾶσαν δόνησιν τοῦ ἐδάφους ἀπέκτησαν τὸ ἔρρος των καὶ ἤδη ἤρξαντο εἰσέρχόμενοι εἰς τὰς οἰκίας των ἀλλὰ καὶ ὅσων δὲν κατεστράφησαν ἐντελῶς αὗται ἐπιδιορθοῦνται ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς κατοικίαι πάλιν. Καὶ ἄλλοτε συνεστήσαμεν εἰς τὴν κωδερνήσιν νὰ προλάβῃ πᾶσαν οἰκωδμή-

σιν οἰκίαν μὴ κατασκευαζομένης κατὰ τὴν ἀντισεισμικὴν σύστημ. Τὸ δὲ λήγιστον αἱ νέαι οἰκίαι πρέπει νὰ οἰκωδομηθῶσι καθ' ὅλους τοὺς κανόνας της ἐπιστήμης ἵνα μὴ παραστῶμεν αὐθις μάρτυρες καταστροφῆς μεγαλειτέρας εἰς τὸ μέλλον.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΛΑ — Η ἀθηναϊκὴ «Εφημερίς» γράφει ὅτι εἶνε θέδιον πλέον ὅτι ὁ δήμαρχος κ. Μελάς ὑπέβαλε εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρινοῦπην τὴν παραίτησίν του. Οἱ κυρίως λόγοι της παραίτησεως, εἰσὶν ἄγνωστοι, λέγει δὲ ή «Εφημερίς» ὅτι σπυρδαλὶ ἐνέργειαι καταβάλλονται ὑπὸ τὸν τρινοῦπηκὼν ὅπως πεισθῇ ὁ κ. Μελάς καὶ ἀποσύρῃ τὴν γαυαίτην του ήτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ γενήσεται δεκτή.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου ἡ «Οδησὸς» ἐν τῇ 81 σελίδι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «παραπληρῖς» θὰ δημοσιεύῃ ἐναλλαξί πραγματείας, ἐπιστημονικὰς, διηγημάτια πρὸς δὲ καὶ διάφορα ἀποσπάσματα νόμων ἀφορῶντα τὰς σχέσεις τῶν κατοίκων πρὸς τὴν πολιτείαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον δέχεται καὶ δημοσιεύει δ α ρ ε α ν πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποστέλλομενον αὐτῇ ἀρὸς προηγουμένως ἐγκριθῇ ὑπὸ της συντάξεως.

Παρακαλοῦνται νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀγγελιῶν ή νὰ δηλώσωσι τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγραφέντων ὡς συνδρομητῶν ἐν τῇ «Μυθιστορικῇ Ἀνθοδέσμῃ» πᾶντες οἱ λαβόντες ἀγγελίας καθύσων λίαν προσεχῶς ἀρχεταί ή ἐκτύπωσις τοῦ α! φυλλαδίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΕΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ — Εξ ἀπορμῆς τῶν καταχρήσεων τοῦ Παναμά, ἐνθα ἐπαιζαν δισεκατομμύρια, γάλλος τις περιγιάφει, τί πράγμα εἶνε τὸ δισεκατομμύριον. Διὰ νὰ φορτωθῇ ἐν δισεκατομμύριον, ἀπαιτοῦνται 64 Βαγόνια. Τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ἀργυρον, ἀπαιτεῖ 1, 000 βαγόνια, ἑκα-

— Ὅστε δύναμαι νὰ βασιζώμαι ἐπὶ της ἐχεμυθείας σας!

— Καὶ πολὺ μάλιστα.

— Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν λοιπὸν!

— Ὁρα καλῆ!

Καὶ οἱ δύο σύντροφοι ἐσφιγξαν ἀλλήλων τὰς χεῖρας καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Ὁ Φοβερός δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες δίδουν εὐκόλως πίστιν εἰς τοὺς λόγους ὄντων οἷον ή γραῖα Λουδοβίκα. Ἀλλὰ τὴν ἐνδιέφερε τὸ ποιὸν της ἐν λόγῳ γυναῖκος; Ἡ ἐχεμυθεία της τῷ ἤρκει, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ ἐξηγόραζεν αὐτήν. Αὐτὸ ἦτο ὅ,τι τῷ ἐνδιέφερε.

Εξ ἄλλου ὅμως καὶ εἰς τὴν πονηρὰν γραῖαν οἱ λόγοι τοῦ Φοβεροῦ δὲν ἐφάνησαν πιθανοὶ διότι τὸ ἐξωτερικὸν του δὲν ἐδεικνυν ἀνθρώπων τοῦ εἶδους τὸ ὅποσον περιέγραψε. Τούναντίον μά-

λιστα ὁ Φοβερός ἐφάνη αὐτῇ ἀνθρώπος τίμιος, ἐκ παραδόσεως δὲ ἐγνώριζεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν του ἦσαν λίαν πλούσιοι.

Ἀλλὰ τί τῇ ἐμελλε; μήπως αἱ πρὸς αὐτὸν ἐκδουλεύσεις της δὲν θὰ ἐπληρῶνοντο ὡς ἐπληρῶνοντο καὶ αἱ πρὸς τοὺς ἄλλους;

Ολίγαι ἡμέραι παρήλθον καὶ αἱ ὑποψίαι της γραῖας ἤρξαντο ἐνισχυόμεναι. Ἀρ' ἦς στιγμῆς ὁ Φοβερός ἔθηκεν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν της τὴν νέαν κόρην, τὴν Ὁδωρέταν ἥς τὸ ἐξωτερικὸν μακρὰν του γὰ ἐμποῖ τὴν ἐντύπωσιν ἥν αἰσθάνεται τις περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ὁποῦ θὰ προμηθευθῇ χρηματικὸν ποσόν, ή γραῖα ἤρξατο λέγουσα κατ' αὐτήν:

— Αὐτὸς, μαρὲ ῥμάτια μου, ὁ Ἀράπαρος δὲν εἶναι ληστής, αὐτὸς μὲ φαί-

νεται ὅτι δουλεύει γιὰ ἄλλον καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ μὴ κοιμηθῶ νὰ εὗρω μέσον νὰ μάθω ποῖος εἶναι... Ἀλλ' ἔδωκα τὸν λόγον μου ὅτι θὰ σιωπήσω... Αἱ! τί μὲ μέλλει καθὼς αὐτὸς μὲ γέλασε θὰ τὸν γελάσω κι ἐγώ!...

Μεταξὺ τῶν σκέψεων τοῦτο ή γραῖα εἶχε λησμονήσῃ τὴν Ὁδωρέταν κατὰ κλειστον ἐν τῷ τελευταίῳ δωματίῳ ὅτε κλαυθμηρισμοὶ προσέβαλλον τὰ ὦτα της.

— Τὸ καὶμένο τὸ κορίτσι, ἐψηθύρουν ή γραῖα, ἄς ἴδω τί κάμνει.

Καὶ ἀμέσως ἐδραμεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ δωματίον.

Ἡ Ὁδωρέτα ἂν καὶ ἀνόητος ὡς ὑπὸ της φύσεως ἡδικομένη, ἐν τούτοις εἶχε σιγμὰς κατ' ἄς ἐδείκνυνε μεγάλην δόσιν εὐφυΐας, καὶ ἰδίᾳ ὅτε προῦκειτο

νὰ ἀπαλλαγῇ δυσχεροῦς τινος θέσεως ή νὰ παραστήσῃ ἐαυτὴν ἀθάαν κλοπιμαίου τινος πράγματος τοῦ ὁποῦοι δράστης ἦτο ή ἰδία.

Παράδοξος ή φύσις τῶν ὄντων τοῦτων εἰς τὸ νὰ κινᾶσι διὰ τῶν δακρύων τὴν συμπάθειαν τῶν ἄλλων. Παρεῦθς δάκρυα κροκοδείλου, λιποθυμία, θρήνος καὶ ὀδυρμοὶ ἐτίθεντο εἰς ἐνέργειαν, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ κινήσωσι τὸν οἶκτον καὶ τοῦ μᾶλλον ἀνοικτίρμονος.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὗρεν ή γραῖα τὴν Ὁδωρέταν ὅτε ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ αὐτήν:

— Τί ἔχεις κόρη μου;

— Ἀχ! μὴ... τε... ρί... τσα... μου... ἀδελφίτα μου... ποῦ μὲ φέρανε...

(ἀκολουθεῖ)

στον τὸν ὅποιον νὰ γένη βάρος 2 τόννων, θὰ εἶχον δὲ ἑκτασιν τὰ βαγόνια ταῦτα 5 χιλιομέτρων. Ἐξ ἐνὸς δισεκατομμυρίου ἀπὸ χρυσὸν ἰδύνατο νὰ κατασκευασθῶσι 32 ἀνδριάντες, εἰς ρυσκὸν μέγεθος ἀπὸ ἄργυρον - 364.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ
— Ἐν τῶν μάλλον περιέργων ἀντικειμένων ἐν τῇ τριμῇ τῆς Δαυικῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου ἔσται τὸ Φλότ Μπουκ, πολυτίμου συλλογῇ ἀρχαίων διηγημάτων τῶν βορείων λαῶν, ἵτις θὰ ἀποσταλῇ ἐκ Κοπενάγης εἰς νέαν Υόρκην διὰ πολεμικοῦ πλοίου. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 2 τόμων γεγραμμένων ἐπὶ περγαμνῆς καὶ χρονολογεῖται, ὡς πιστεύεται, ἐκ τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ 14ου αἰῶνος, ἑκατὸν περὶ τοῦ ἔτη πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι δύο Ἰσλανδοὶ μοναχοὶ, ὁ Μάγνος Θεράλσεν καὶ ὁ Ἰω. Θαδὸρρεν. Τὸ μάλλον ἐνδιαφέρον μέρος τοῦ ἔργου εἶναι ἡ παράδοσις τοῦ Εἰρίκ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λέϊρ τοῦ εὐτυχοῦς, τῶν πρώτων ἀνακαλυπτῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὅποιαν ἔγραψεν ὁ Ὠλάρ Τριγιασών. Ὁ Εἰρίκ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἰσλανδίας διευδυνόμενος πρὸς δύσιν καὶ ἀνεκάλυψε τὴν Γροιλανδίαν. Ὁ υἱὸς τοῦ Λέϊρ ἐπέστρεψεν εἰς Ἰσλανδίαν καὶ ἐξετέλεσε ταξίδιον εἰς Νορβηγίαν, ὅπου ὁ Ὠλάρ Τριγιασών προσηλύτησεν αὐτὸν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Λέϊρ μετέβη κατόπιν εἰς Γροιλανδίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς νεας θρησκείας του. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ταξίδιον τοῦ ὁ ἀνεμος τὸν ὤθησε πρὸς νότον ἀνεκάλυψε τὴν Βιλλάνδην. Ταῦτα συνέβησαν κατὰ τὸ ἔτος 1000 μ. Χ. τοῦτέστι 500 ἔτη πρὶν ἢ ὁ Χριστόφορος Κολόμβος προσεγγίσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Νέου Κόσμου. Ὁ δόκτωρ Γουδμούντσον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κοπενάγης θὰ μεταβῇ εἰς Σικάγον μετὰ τοὺς πολυτίμους τόμους δαπάνη τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Τὸ Φλότ Μπουκ θὰ τεθῇ εἰς ἰδιαίτερον οἰκοδόμημα καὶ θὰ φυλάσσεται ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὸ δανῶν στρατιωτῶν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαιρομένων ὅτι πωλεῖται ἡ γνωστὴ ἐν Μουσάλλα κατὰ τὴν ὁδὸν Πρεσλάβσκα νεόδμητος οἰκοδομὴ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Ποριώτου ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων εὐρυχωρῶν ἐργαστηρίων καὶ μιᾶς εὐαέρου οἰκίας μετὰ ἐξ δωματίων, ὑπογείου, μαγειρίου καὶ αὐλῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσι τὸ εἰς κεντρικωτάτην θέσιν κείμενον τοῦτο κτίριον ἃς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν κ. Χρηστον Συμεῶν (Καραμανλῆν) παντοπώλην ἀπέναντι τοῦ Δημαρχείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΗΠΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Βιέννη 18 Φεβρουαρίου — Κατὰ τὴν Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ὁ νῦν ἐν Βεγγάλῃ εὐρισκόμενος, διετάχθη νὰ ἦ ἔτοιμος πρὸς ἀναχώρησιν διὰ τὴν Αἴγυπτον. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆς αὐτῆς ἡμερηίδος ὁ Σουλτάνος ἀπένευσε τὸ παράσημον τοῦ Μετζίδη ἀδαμαντοκόλλητον τῇ Ριά-πασσᾷ.

Ἡ ἀτμοπλοικὴ Εταιρία τοῦ Δουναβέως θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων κατ' εὐθείαν εἰς Ὀδησσόν, ἵτις τὸ παρελθὸν ἔτος ἔνεκα τῶν καθάρσεων εἶχε διακοπῇ. Ἡ ἐταιρία θὰ μεταφέρει ἐπίσης ἐμπορεύματα ἐκ Ρατισβώνης, Τούρνουσεβερίνου καὶ ἐπὶ τοῦ Σάνα.

Κατὰ τὸν Νέον Ελευθερον τύπον, ἡ κυρία τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης Ναθαλίας διέψευσε τὸ διαδοθὲν ὅτι δῆθεν ἡ Ναθαλία προτίθεται ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Σύνοδον.

Βερολῖνον 19-αὐθιμερὸν. — Ἐν τῇ Ράιχτσαγ ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἀποικιῶν.

Ἐν τῇ συμποσίῳ τοῦ προέδρου τῆς Διαιτῆς τοῦ Βραδεμβούργου ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπαντῶν, ἠύχαρίστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αἰσθήμασι τῆς πιστῆς καὶ σταθερᾶς ἀποσιώσεως καὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ εἰς τὰ σχέδια

του, ἅπαντα εἰσὶ δι' αὐτὸν καὶ τοῖς συμβούλοις του ἡ μεγαλειτέρα ἀμοιβὴ τῆς πολυμύχθου ἐργασίας των. Τρέφει δὲ ἀδιάσειστον πίστην, ὡς καὶ ὁ πάππος του ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει νὰ ἐργάζεται ἡμέραν τε καὶ νύκτα διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ. Θὰ προσπαθῇ δὲ ἵν' ἀπαντῇ ἐν τῇ κράτει εἰςιν εὐχαριστήμενοι. Ἐλπίζει ὅτι θὰ ἔχη τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν γενναίων γερμανῶν. Νὰ ἐξασφαλίσῃ οὕτω τὴν μονιμότητα ἐν τῇ ἐσωτερικῇ, τὸ σέβας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, καὶ τότε θὰ δυνηθῇ νὰ εἴπῃ, ἡ Γερμανία μόνον τὸν Θεὸν ἐν τῇ κόσῳ φοβεῖται.

Παρίσιον 19-αὐθιμερὸν — Ἡ Κυρία Ιουλίαν Γρεβὺ ἀπέθανε τὸ ἑσπέρας.

Ἀθήνα 19-αὐθιμερὸν — Ἐν τῇ βουλῇ ὁ Δραγούμης ἐπερωτηθεὶς περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ Σύμῃ ταραχῶν, περὶ τῆς συλήσεως ναῶν καὶ Φιλακίσεως πολλῶν προεχόντων καὶ μελῶν τοῦ προξενικοῦ σώματος, χωρὶς νὰ διαψεύσῃ τὰ γεγονότα, ἀπήντησεν ἐπιφυλακτικῶς.

Βουκουρέστιον 19-αὐθιμερὸν — ὁ Ἀλέξανδρος Εμμανουήλ Λαχουάρης, Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Υπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, διωρίσθη ἑκτατος ἀπεσταλ-

μένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς ἐν Ρώμῃ.

Βουκουρέστιον 19 Φεβρουαρίου. — Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος, ἐπέστρεψεν εἰς Σόφίαν τὸ ἑσπέρας.

Παρίσιον 19-αὐθιμερὸν. — Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐξήτησε πίστωσιν 6230000 φρ. διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Δαχομῆς.

Βερολῖνον 19-αὐθιμερὸν — Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ κατὰ πιθανότητα θ' ἀποβῶσιν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως.

Βιέννη 19 Φεβρουαρίου. Τὸ μέρημα τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1862 εἶνε φλωρίνια 14 καὶ ἥμισυ.

Βουκουρέστιον 19-αὐθιμερὸν — Ἡ παραίτησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπιβεβαιώθη. Σήμερον ὑπεγράφη ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις μετὰ τῆς Ελβετίας. Χθὲς γερμα παρὰ τῇ Ρώσῳ πρέσβει κ. Φοντῶν μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων παρευρίσκετο ὁ Υπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, τῶν Εξωτερικῶν, τῶν κτημάτων τοῦ κράτους τῶν στρατιωτικῶν μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Υπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοι.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 20 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλῆσις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Πωλῆσις, ἀργ. με χρυσόν 3						
Ἀγορὰ						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	262	—	272	—	265	85
φράγκ. χρ. σά	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	207	40	210	25	208	40
φράγκ. χρυσά	—	—	100	25	—	—
Γερμανίας μάρκ.	123	20	124	50	124	—
φρ. χρ.	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσά	99	85	100	35	100	—
Βελγίου }						
Ἰταλίας }						
Ελβετ. }						
Ἀγγλίας λῖρα στερλ.	25	15	25	27	25	24
φράγκ. χρυσά	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	22	70	22	78	—	—
φράγκ. χρυσά	—	—	100	25	—	—
Σερβίας } φράγκα χρυσά	—	—	100	—	—	—
Ρουμανίας }						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl.						

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρὸς 25 ἑκ.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

III ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

ΕΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ

Ernst Schulz

Οἱ ποιηταὶ ὅλων τῶν αἰώνων ἀπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος μέχρι τῆς Mirza Shafiy οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς ἄλλου πράγματος ὑπῆρξαν τόσον σύμφωνοι, ὅσον περὶ τῆς ὡραιότητος τῶν ὀφθαλμῶν. Καὶ ὅσα ὑψιπετὴ καὶ ἂν ἐπῆρξαν τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ποιήεντα πρὸς ἐξέμνησιν καὶ ἔπαινον ἱεράτα, εὕρισκον πάντοτε πανταχοῦ ἐν πάσῃ εὐαισθητῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ μίαν ἀπήχησιν. Κυρίως οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν γυναικῶν ἐξυμνήθησαν ἀνεκάθεν δι' ἐξαισίων εἰκόνων καὶ παρομοιώσεων, ἀλλ' οὐδεὶς ἑτερος κατάρτισε τοῦτο τόσον δελκτικῶς καὶ μετὰ τόσον βαθεῖαν ἐννοιαν. ὁ δὲ Kurt Lasswitz ἐν τινι τῶν μύθων του, ἐν τῇ ὁποίᾳ πειράται ν' ἀποδείξῃ

«διὰ τὴν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν γυναικῶν ἐνυπάρχει ἐν μέρος τοῦ βαθέως αἰνίγματος τοῦ κόσμου, ὅπερ κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος παρημελήθη».

Ὅτε δηλ. ὁ κόσμος δὲν εἶχεν ἐντελῶς ἀκόμη πλασθῇ, ἄγγελοι τινες ἔλαβον τὴν ἐντολὴν νὰ καρφώσωσι στερεῶς τοὺς ἀστέρας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ οὐρανοῦ. Ἀλλ' ἦσαν ὅλως διόλου ἀκόμη νέοι, οἱ ὅποιοι ἦσαν μόνον ὑποψήφιοι καὶ οὐχὶ τέλει ἄγγελοι, καὶ οὕτω συνέβη ὥστε νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀνατεθείσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἀρκετὰ κακῶς, ἢ ἐκάρφωνον τοὺς ἀστέρας πολὺ πυκνοὺς ἢ πολὺ ἀραιοὺς καὶ ἐν τῇ προσήλωσιν αὐτῶν ἑκαμνονχρήσιν τῶν χρυσῶν ἡλῶν δαψιλῇ καὶ ἀνευ ἰπολογισμοῦ. Τότε αἰφνης ἐνεφανίσθη εἰς πρεσβύτερος ἀνώτερος ἄγγελος, ὅστις ἠρίθμησε τοὺς ἀστέρας καὶ ἀπήτησε παρ' αὐτῶν λόγον τῆς διαχερίσεως των. Ἐκ τῆς τῆς οἱ μικροὶ ἄγγελοι ἀφῆκαν νὰ καταπέσωσιν ἐκ τῆς ποδῆς των οἱ ὑπόλοιποι ἀστέρες ἐπὶ τῆς γῆς, ἔπεσον δὲ εἰς

τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν γυναικῶν. «Οὕτως ἡ μυστηριώδης λάμψις τῆς πρώτης νυκτὸς μετεβιβάσθη εἰς τὸ ζῶν τοῦ ἀνθρώπου πρόσωπον, δύο λαμπροὶ ἀστέρες ἀκτινοβολοῦντες, ὡς ὅτε ἔπεσον ἐξ οὐρανοῦ. Σπινθηροβολοῦσι πρὸς τὰ ἔξω, σπινθηροβολοῦσι καὶ πρὸς τὰ ἔσω. Ἐὰν σπινθηροβολῶσι πρὸς τὰ ἔσω, ἐξάπτουσιν ἐν τῇ γυναικείᾳ μυελῷ τὸ περίεργον ἐκεῖνο πυροτέχνημα τὸ ἐκ μικρῶν ἀλληλοδιαδόχως σπριττόντων πυροτεχνικῶν βελονοειδῶν καὶ πυραύλων, δι' οὗ αἱ γυναῖκες συχνάκις καθίστανται ἡμῖν ἐντελῶς ἀκατανόητοι. Ἀν ὅμως λάμπωσι πρὸς τὰ ἔξω, τότε θερμαίνουσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ἡ καρδιά του πάλαι σφοδρότερον καὶ θαρραλέωτερον, ἐξεγείρεται δὲ βαθύτερος καὶ ἰσχυρότερος καὶ ὁ πόθος, τοῦ νὰ εἰσδύσῃ τις, διὰ τοῦ βλέμματός του εἰς τὴν μυστηριώδη ἐκείνην ἀστεροειδῆ λάμψιν».

Καὶ ὁ Σαῖζπῆρος παρέβαλε μεθ' ἡδονῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν γυναικῶν

μετὰ τοὺς ἀστέρας καὶ παρίστα π. χ. τὸν Ρωμαῖον λέγοντα περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Ιουλίας του:

«Τὸ ὡραιότατον ζεῦγος τῶν ἀστέρων (ἐν τῇ οὐρανῷ σκηνῇ) εἶνε ἀπασχολημένον ἀλλήλοισι καὶ (διὰ τοῦτο παρεκάλεσεν ὡς ἀντικαταστάτην μέχρι τῆς ἐπ' αὐτοῦ (δου τοῦ τὸ ζεῦγος τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ν' ἀπα- (στράπτῃ ἐν τῇ τροχίᾳ του. Καὶ ὅμως τί θὰ συνέβαινεν ἂν αἰφνης (τὰ δύο πραγματικῶς ἀντήλλασον (τὴν θέσιν των; Τότε τὸ πρόσωπόν τῆς θὰ κατήσχυ- (νε τοὺς ἀστέρας; Ὡς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας κατασχύνει (τὸ τοῦ λύχνου, ἐκεῖ ἐπάνω ὅμως ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ (λάμψις τις ἀκτινοβολεῖ Ὡς οἱ κορυδαλοὶ διασχίζουσι τὸν ἀέρα Ὡς νὰ τοὺς ἐξήγειρεν ἡ πρᾶξις διὰ (νὰ ψάλλωσι» (ἀκολουθεῖ)